

[Hauch.]

striens Side var man ogsaa imod Forslaget, men ud fra den Betragtning, at det var et alt for stort Beløb, der her var Tale om, hvilket ligeledes gjordes gældende af Repræsentanterne for Arbejdernes Erhvervsraad.

Vi gik til disse Forhandlinger i Berlin med en bestemt Ordre til, at vi ikke maatte lægge Planen for Afsætningen i det kommende Aar paa et større Beløb end det, der her var Tale om. Vi havde kun Lov til at forhandle indbyrdes om, hvordan disse Kontingenter skulde fordeles mellem de enkelte Varer. Jeg gaar derfor ud fra, at det høje Tings Medlemmer vil forstaa, at Hr. N. P. Andreasen ikke kan have sagt, hvad jeg altsaa heller ikke tror, han har, at vi gik til Berlin med Frihed til at forhandle; nej, vi gik til Berlin med bundne Mandater.

Jeg har heller aldrig lagt Mærke til, at den højtærede Udenrigsminister har gjort Forsøg paa at tilsløre det virkelige Forhold, men det gør man altsaa i Agitationen imod os, og det agter vi ikke at finde os i. Disse Forhold kan være meget vanskelige; der er Ting, som vi efter min Mening ikke kan drøfte offentligt, og som vi aldrig nogen Sinde giver Anledning til at drøfte offentligt, men de indbyrdes Forhandlinger mellem Regeringen og Erhvervene og det Grundlag, hvorpaa vi bliver sendt ud til disse Forhandlinger, bør ikke være nogen Hemmelighed for den danske Befolkning. Jeg gaar ud fra, at disse Skriverier om de Meddelelser, som vi i saa Henseende har givet, herefter vil høre op; de har intet med Virkeligheden at gøre.

Der er ogsaa et andet Forhold, som jeg gerne vil benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om i Nærværelse af den højtærede Udenrigsminister, og hvorom jeg agter at stille den højtærede Udenrigsminister et Par Spørgsmaal. Det er alle det høje Tings Medlemmer bekendt, at Formanden for det socialdemokratiske Parti, Hr. Hartvig Frisch, paa et Møde har udtalt, at Landbruget ikke havde udnyttet sine Kontingenter til Tyskland. Der var et Beløb paa 19 Mill. Kr., som Landbruget ikke saa sig i Stand til at udnytte. At Hr. Hartvig Frisch har tænkt sig, at her var en god agitatorisk Bid, tvivler jeg ikke om, men den højtærede Udenrigsminister har ved sine Udtalelser i Folketinget desavoueret Hr. Hartvig Frisch og sagt, at han ikke var rigtigt underrettet angaaende dette Spørgsmaal, og at han ikke var berettiget til at lægge Skylden over paa Landbruget. Jeg

har ikke mere at tilføje. Det er klar Besked, og der kan herefter ikke være nogen Tvivl om, hvordan den Sag ligger.

Derimod er der et andet Forhold, som denne Udtalelse af Hr. Hartvig Frisch har givet Anledning til at faa opklaret, hvilket er af ikke ringe Værdi. Jeg havde ikke tænkt mig, at jeg skulde faa Grund til at bringe Hr. Hartvig Frisch en Tak for det, han her har udtalt, men det kan jeg med største Glæde gøre, og jeg gør det herved, thi det har medført, at vi har faaet en Oplysning inden for Erhvervene, som vi ikke kendte, den nemlig, at der laa et Beløb paa 17—18 Mill. Kr. i Nationalbanken paa det Tidspunkt, da man skulde fordele Kontingenterne for det følgende Kvartal. Der er vel næppe nogen i denne Sal, skønt Forholdene er udviklede og meget vanskelige, som ikke er paa det rene med, at vor Samhandel med Tyskland er rent mekanisk, saa at Mulighederne for Salg i et kommende Kvartal er afhængige af det, der indbetales paa Clearingkonto i det foregaaende Kvartal. Nu forstaa jeg meget vel, at man ikke kan gøre det op paa nogle faa Kroner, nogle faa Hundrede Tusinde Kroner, nogle faa Millioner Kroner, og jeg forstaa ogsaa meget vel, at det ikke kan være forstandigt ved de Aftaler, der finder Sted i Regeringsudvalgene, det vil sige mellem den danske og den tyske Regering, at man saadan absolut faar det til at gaa op paa Kroner og Øre. Men naar der her laa et Beløb, der, som det nu oplyses, udgjorde mellem 20 og 30 pCt. af hele vor Samhandel med Tyskland i det følgende Kvartal — det gjorde der nemlig —, saa er den Udvikling, som fandt Sted ved dette Kvartalskifte, meget ejendommelig. Regeringsudvalgene har midt i December Maaned fastsat de forskellige Kontingenter for Januar Maaned. Det var man nemlig nødt til, og det forstaa Tingets ærede Medlemmer sikkert nok. Man maa inden Udgangen af et Kvartal have en vis Oversigt over, hvad man har at regne med i den kommende Tid, og derfor har man i December fordelt Kontingenterne for Januar Maaned først, hvilket skete paa den Maade, at man tillod en Eksport af de 10 Varer, for hvilke der er fastsat bevægelige Landbrugskontingenter, paa 100 pCt. i Forhold til den lagte Plan, det vil sige rundt regnet en Tolvtedel af Aarets Eksportmuligheder til Tyskland. Først i Januar Maaned har Regeringsudvalgene fundet sig foranlediget til ved den Beslutning, der da blev truffet, at skære disse Kontingenter ned for det samlede Kvartal med 3—4 pCt., regnet i danske